

DOXOLOGIA PENTRU ANIVERSAREA NAȚIONALĂ A ZILEI DE 25 MARTIE 1821 LA PATRIARHIE

Joi, pe 12/25 martie 2021, Patriarhia a organizat o Doxologie la catoliconul Bisericii Sfântului Mormânt pentru aniversarea a 200 de ani de la Revoluția din 25 martie 1821.

Doxologia a fost oferită ca mulțumire lui Dumnezeu pentru întărirea luptei poporului nostru pentru a fi eliberat din cei patru sute de ani de sclavie sub Imperiul Otoman.

După Doxologie, s-a făcut o rugăciune pentru odihna sufletelor celor care au luptat și și-au dat viața în această luptă sacră, căpetenii, generali, soldați simpli și mucenici naționali.

Doxologia a fost condusă de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarhul Ierusalimului Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe Arhiepiscopii Aghiotafiți, Ieromonahii și Ierodiaconii, la rugăciune participând călugări și laici, membri ai Bisericii și ai Comunității Grecești, împreună cu Consulul General al Greciei la Ierusalim, dl Evangelos Vlioras și membrii Consulatului.

După Doxologie, în sala Patriarhiei, Preafericirea Sa a adresat această cuvântare:

„Trebuie să păziți credința voastră și să o întăriți, pentru că, atunci când am luat armele, am spus mai întâi „pentru Credință” și apoi „pentru Patrie!” (din discursul Mai-marelui Moriei Theodoros Kolokotronis la Pnyka, 13 noiembrie 1838).

Excelența voastră, domnule Consul General al Greciei Evangelos Vlioras,

Cinstiți Părinți și Frați,

Iubiți frați în Hristos,

Aniversarea de astăzi a zilei de 25 martie 1821 are o deosebită însemnătate, pentru că în anul în curs, 2021, se împlinesc două sute de ani de la evenimentul cel mai important din istoria modernă a Greciei, adică începutul Revoluției grecești din 1821.

Revoluția din 1821 constituie, fără îndoială, un punct luminos nu numai pentru istoria greacă, ci și pentru cea universală. Și aceasta pentru că, după cum spune Theodoros Kolokotronis, „Când am hotărât să facem Revoluția, nu am socotit câți suntem, nici câte care de luptă avem, ci a coborât asupra noastră a tuturor, ca o ploaie, dorința de libertate. Și clerul, și conducătorii noștri, toți ne-am înțeles cu privire la acest scop și am făcut Revoluția”.

„Dorința de libertate”, adică principiul libertății cel sădit în inimile și cugetele grecilor nu este altul decât principiul libertății în Hristos. „Stați tari în libertatea cu care Hristos ne-a făcut liberi și nu vă prindeți iarăși în jugul robiei” (Galateni 5, 1), spune dumnezeiescul Pavel. Era cu neputință ca acest principiu al libertății în Hristos să rămână în stăpânirea întunericului (Cf. Coloseni 1, 13), sub robia și tirania otomanilor.

Spunem aceasta pentru că înlăturarea jugului otoman de către luptătorii de la 1821 nu a fost un simplu act de eroism și sacrificiu de sine ci, mai ales, o imitare a mărturisitorilor dragostei lui Hristos. „Ridicat-ai oameni pe capetele noastre, trecut-am prin foc și prin apă și ne-ai scos la odihnă” (Psalmul 65, 12), spune Psalmistul.

Răscularea luptătorilor eleni a fost cauzată de imbolduri firești, adică spontane și curate, iar nu exogene, adică de clasă și politice. Aceasta o arată și deviza națională a marelui Moriei Theodoros Kolokotronis: „Acum se dă lupta pentru credința lui Hristos cea sfântă și pentru libertatea

patriei", precum și marea contribuție a Bisericii prin clerul ei în toate treptele lui. Egumeni și simpli monahi ai multor Mănăstiri s-au făcut pildă de ardere de tot. Ei s-au jertfit, udând cu sfântul lor sânge pomul libertății. „Libertatea și Elenismul sunt frați gemeni” spune poetul Giannis Ritsos.

Revoluția de la 1821 a dat la iveală personalitatea grecilor, marcată de valorile etice și spirituale ale cugetului elen-creștin care, după ce, vreme de patru veacuri, a îndurat insulta robiei, a condus în cele din urmă la goarna de eliberare a lui Riga Fereos: „libertate sau moarte”. Biserica, fiind întruparea cugetului elen-creștin, a constituit „centrul și rezultanta vieții naționale, nu ca o autoritate asupra poporului și ca o organizație ci ca o suflare și putere interioară care a dat viață trupului național, unind membrele lui prin credința comună și fortificându-i puterea”, după cum afirma cel întru fericită pomenire Mitropolitul Kozanei Dionisie, referindu-se la contribuția Bisericii la Revoluția din 1821.

Aniversarea din acest an a împlinirii a două sute de ani de la Renașterea Națională din 1821 nu trebuie privită doar ca o simplă amintire a unui eveniment istoric însemnat ci, mai degrabă, ca un izvor nesecat de putere dătătoare de lumină care strălucește sufletul și mintea tuturor celor ce doresc să cunoască adevărul sau, potrivit Sfântului Apostol Pavel, „pentru toți cei care voiesc să trăiască cucernic în Hristos Iisus” (2 Timotei 3, 12).

Cinstita noastră Obște Aghiotafită și Noi, ascultând cuvintele Apostolului Pavel: „ca fiind pe pragul morții, deși iată că trăim, ca niște pedepsiți, dar nu uciși, ca niște întristați, dar pururea bucurându-ne” (2 Corinteni 6, 9-10) și „știind în ce timp ne găsim, căci este chiar ceasul să vă treziți din somn” (Romani 13, 11), am coborât în Sfânta Biserică a Învierii unde, după datorie, am înălțat laudă de mulțumire și doxologie lui Dumnezeu cel în Treime la pomenirea Renașterii bine-credinciosului neam al Elenilor și a poporului nostru. De

asemenea, am adus rugăciuni pentru veșnica odihnă în Împărăția celor vii a sufletelor celor care pentru credință și patrie au luptat eroic și au căzut în lupta sfântă a bine-credinciosului neam al Elenilor Ortodocși mucenicește săvârșindu-se.

Pentru toate acestea îngăduiți-ne să ridicăm paharul și așa, cum se cuvine, să exclamăm:

Trăiască 25 Martie 1821!

Trăiască neamul bine-credincios și împărătesc al Elenilor Ortodocși!

Trăiască Grecia!

Trăiască Obștea noastră Aghiotafită!"

Consulul General a ținut de asemenea un discurs, redat mai jos în limba română:

„Preafericirea Voastră,

Înaltpreasfințiți Arhiepiscopi,

Cuvioși Părinți,

Dragi colegi,

Dragi studenți,

Doamnelor și domnilor

Astăzi se împlinesc 200 de ani de la momentul istoric al națiunii noastre, proclamarea Revoluției din '21, care a avut ca ocazie fericită înființarea statului grec modern și renașterea democrației în locul ei de origine.

În fiecare perioadă istorică, există un pol, un eveniment istoric care o marchează și devine un punct de referință pentru noi toți mai târziu. 25 martie 1821 este această piatră de hotar în istoria elenismului, a Balcanilor, a Europei,

deoarece grecii au luat decizia eroică de a se ridica, singuri împotriva multora, împotriva tiraniei otomane și de a revendica Libertatea cu sângele lor.

Prin urmare, este o onoare specială pentru Consulul General al patriei să se adreseze Venerabilei Frății Aghiotafite și Elenismului Țării Sfinte, cu ocazia celor două sute de ani de la Revoluția din 1821, o luptă pentru altare și vetre, un punct de referință și un simbol pentru națiunea greacă.

Era primăvară chiar acum două secole când elenismul a preluat armele sfinte pentru a-și revendica libertatea. Această măreție de neegalat a idealului grecilor i-a cuprins în ansamblu pe luptătorii obișnuiți și pe marinari, Sfântul Cler, negustorii și cărturarii. „Cu toții avem această patrie împreună, atât cei înțelepți, cât și cei neștiutori, cei bogați și cei săraci, politicienii și militarii și cei mai neînsemnați oameni”, a scris vocea conștiinței noastre colective, generalul Makrygiannis.

Semințele Revoluției au prins rădăcini mai întâi în zone îndepărtate de Grecia actuală, în Rusia și în Balcani, unde erau activi grecii liberi. Cursul, însă, nu a fost ușor. Martiriul lui Rigas și al colaboratorilor săi din toate părțile Hellenismului: Ioannis Karatzas (31 de ani, cărturar din Nicosia), Efstatios Argentis (31 de ani, negustor din Chios), Dimitrios Nikolidis (32 de ani, medic din Ioannina), Antonios Koronios (27 de ani, negustor din Chios), Theocharis Georgios Tourountzias (22 de ani, negustor din Siatista), Ioannis Emmanouil (24 de ani, student la medicină din Kastoria) și Panagiotis Emmanouil (22 de ani, fratele lui Ioannis), în Turnul Neboisa, o fortăreață de pe malul râului din Belgrad, [martiriul lor] a inspirat fondarea Societății Prietenilor din Odessa, care a răspândit semințele Revoluției.

Viziunea și așteptările pionierilor Revoluției, eroii cunoscuți și necunoscuți care și-au sacrificat viața în condiții inimaginabile pentru noi astăzi, au inspirat

elenismul aservit și toți iubitorii de libertate din întreaga lume, creând mișcarea filelenică care a șocat Europa și America. Merită menționat cazul primei țări care a recunoscut oficial Revoluția noastră – Haiti – , trimițând 100 de voluntari și un transport de 25 de tone de cafea lui Adamantios Korais, pentru a fi vândută la Paris, profitul urmând a fi folosit pentru a cumpăra arme pentru Revoluție.

Există nenumărate exemple de eroism și sacrificiu mai presus de datorie în timpul Revoluției noastre naționale.

Să ne gândim la lupta celor din Garda sfântă din bătălia de la Drăgășani, unul dintre cele mai emoționante momente din istoria Greciei, în februarie 1821, când soldații s-au jertfit, credincioși jurământului lor. Un exponat valoros din Muzeul de Istorie din Atena este uniformă neagră a unui soldat din Garda sfântă de la Drăgășani pe care a rămas imprimat sângele cu care luptătorul a altoit arborele libertății noastre.

Deci, repetăm □□pe bună dreptate pentru ei versurile marelui nostru poet Andreas Kalvos:

„Să nu plouă niciodată norul

Și vântul greu,

Să nu împrăștie

Pământul binecuvântat

Care te acoperă”

Preafericirea Voastră,

Înaltpreasfințiți Arhiepiscopi

Cuvioși Părinți,

Doamnelor și Domnilor,

Anul 2021 ne reînvie speranțele pentru descompunerea bolii infecțioase actuale. În același timp, pentru noi, grecii de pretutindeni, este încărcat cu un simbolism istoric suplimentar puternic.

Aniversarea a 200 de ani de la renașterea noastră națională ne invită să reflectăm la succesele și provocările vieții noastre naționale și să ne înarmăm cu curaj și perseverență pentru a răspunde provocărilor moderne bazate pe moștenirea care ne-a fost lăsată moștenire de lupta protagoniștilor eroici ai libertății noastre.

Aniversările noastre naționale nu sunt doar o ocazie de a sărbători trecutul, ci sunt puncte cheie care ne readuc în minte evenimentele care au forjat și modelat memoria istorică colectivă a grecilor de pretutindeni. Viziunea și valorile care ne-au inspirat luptătorii pentru libertate nu pot decât să ne inspire și să ne ghideze acțiunea astăzi. Viziune și valori care dobândesc un sentiment suplimentar de veșnicie pentru elenism, care este chemat astăzi, ca și atunci, să-și apere demnitatea națională și supraviețuirea.

Căci Țara Sfântă, Patriarhia Ierusalimului, ca parte integrantă a credinței noastre ortodoxe și a elenismului, a fost și rămâne un punct de referință, păzitor al valorilor morale și spirituale ale mucenicilor greci ortodocși din Țara Sfântă ca sursă de viață și speranță.

Aniversarea de astăzi subliniază disponibilitatea neclintită a grecilor de pretutindeni de a ne susține libertatea, independența și mândria națională, știind foarte bine că prețul libertății este întotdeauna ridicat și că țara noastră este binecuvântată pentru că există întotdeauna cei care vor plăti de bunăvoie acest preț.

Cu aceste gânduri, vă invit pe toți să strigăm:

Trăiască 25 martie 1821!

Trăiască Grecia!"